

மறுவாசிப்பில் சம்புமாலி வதைப்படலம்

பி. பாலசுப்பிரமணியன் அ. *

அ தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை, தூய நெஞ்சக் கல்லூரி, திருப்பத்தூர்-635601, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Sambumaali Vathai Padalam - A Rereading

P. Balasubramanian a, *

^a PG Research Department of Tamil, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
uyirneyan@gmail.com

Received: 17-01-2022
Revised: 28-03-2022
Accepted: 30-03-2022
Published: 01-04-2022

ABSTRACT

Tamil Poetry has a long historical tradition. Although the literature appears to be up to date, not all have survived. Only a few works are being read in a new perspective in the contemporary political and social context. When Re -Reding a work in a multifaceted way without a biased reading, it is possible to get closer to the author's focus. On that basis, the Kambaramayana is subjected to the Rereading of the Chambumalivathai Padalam in the Sundarakanda.

Keywords: Epic, Tamil Poetry, War, Angry, Structure, Text.

முன்னுரை

இராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகிய இரண்டு இதிகாசங்களும் இந்தியப் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களாகும். இந்த இதிகாசங்கள் காலத்திற்கேற்றவாறு புதிய பரிமாணத்தை அடைந்து வருகின்றன. வடமொழியில் வால்மீகி, வியாசரால் வாய்மொழியாகக் கூறப்பட்டாலும் இந்தியாவிலுள்ள ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கேற்றவாறு இந்த இரண்டு கதைகளையும் படைப்பாளர்கள் தங்களது மண்ணுக்கேற்றவாறு கலை, இலக்கியங்களாக வடிவமைத்துக் கொண்டனர். அதனால் இராமாயணமும் மகாபாரதமும் வெவ்வேறு வடிவத்தில் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவையிரண்டும் வைணவ மரபைச் சார்ந்த பெருங்கதையாடலாக இருக்கிறது. மாநிலத்திற்கேற்றவாறு கதையின் உள்ளடக்கமும் வடிவமும் மாற்றப் பெற்றிருக்கின்றன. இதை அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி என்றுகூடச் சொல்லலாம். குறிப்பாக, படித்த மேட்டிமைச் சார்ந்த வர்க்கத்தினரிடமும் நாட்டார் மக்களிடமும் ஒரே நேரத்தில் இந்தக் கதைகள் புழக்கத்தில் இருந்து வருவது ஆச்சரியமளிக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, தங்களுக்கு வைக்கக்கூடியப் பெயர்களில் கூட இந்த இதிகாசங்கள் கோலோச்சியிருப்பது வியக்கத்தக்கதாகும். இப்படியான பெருங்கதையாடலோடு வாழ்ந்திருக்கின்றனர். உயர் வர்க்கத்தினராக அடையாளப்படுத்தப்படுபவர்கள் கதைகளை நேர்மறையாக அணுகினால், நாட்டார் மக்கள் அந்தக் கதைகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்கி அதிலுள்ள நியாய, தர்மங்களை அலசி ஆராய்ந்து விவாதப் பொருளாக்குகின்றனர்.

ஆரியர் x திராவிடர் என்ற அரசியல் கட்டமைப்புக்குள்ளும் நுழைத்து, இதிகாசங்களைக் கேள்விக்குள்ளாக்கியும் உயிர் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது கவனத்திற்குரியதாக இருக்கிறது. இதற்கு மற்றொரு காரணமாகக் கம்பன் கழகங்களைச் சொல்லலாம். ஏனென்றால் தொடர்ந்து சனரஞ்சக

மக்களிடம் உரையாடுவதன் வாயிலாகவும் இந்தக் கதைகள் தம்மை மீண்டும் உயிர்ப்பித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் வள்ளுவன், இளங்கோவிற்கு அடுத்து புகழ்ப்படுவராக இருப்பவர் கம்பர். கம்பன் கவிதைகளில் ஊறித் திளைத்திருக்கிறது தமிழ்ச் சமூகம். கம்பன் விரும்பியாக இருந்த காரைக்குடியைச் சார்ந்த கம்பனடிப்பொடி சா. கணேசன் அவர்களால் கம்பன் கழகம் துவங்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து, தமிழர்கள் வாழும் இந்தியாவில் உள்ள பிற மாநிலங்களிலும் அயல்நாடுகளிலும் கம்பன் கழகங்கள் திறக்கப்பட்டன. அன்றிலிருந்து இன்று வரை கம்பன் அவரது கவிதைகளின் வாயிலாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இன்று உலக அளவில் கம்பராமாயணப் பாடல்களைப் பரப்பிக் கொண்டிருக்கிறது கழகங்கள். இன்றைய நவீன ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் கம்பனது கவிதைகள் பேசப்பட்டு வருகின்றன. கம்பராமாயணம் குறிப்பிடத்தக்கக் கவிதை நூலாகும். இதில் சுந்தரகாண்டம் அனுமன் என்கிற ஒரு தனி கதாபாத்திரத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். அதிலுள்ள சம்புமாலி வதைப்படலம் அவனது தனித்திறனை வெளிப்படுத்துகிறது. அத்தகைய சம்புமாலி வதைப்படலம் பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

கம்பராமாயணம்

கம்பராமாயணம் 10,480 பாடல்களையும் பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம், யுத்த காண்டம் என்ற காண்டங்களையும் 118 படலங்களையும் 8 வகை யாப்புகளைக் கொண்டு பார்போற்றும் காப்பியமாக உயர்ந்து நிற்கிறது.

இராமன் - அனுமன்

கம்பராமாயணத்தில் மற்ற பாத்திரங்களைக் காட்டிலும் ராமனுக்கும் அனுமனுக்குமான நெருக்கம் கூடுதலாகக் காட்டப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம். இராமனை முதன் முதலாகக் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் அனுமன் படலத்தில் அனுமன் சந்திப்பதாகக் கம்பர் காட்டுகிறார். அனுமனுக்கு இராமனைப் பார்த்ததும் அவனது அப்பா கூறியது நினைவுக்கு வந்ததாகக் கம்பர் சுட்டுவார்.

உன் வாழ்நாளில் துன்பம் வரும்போது அதைத்துடைத்து வடபுலமாகிய வீடுபேற்றுக்கு உய்க்கும் கடவுள் வந்து தோன்றுவான். அப்போது உன் எலும்பெல்லாம் கரைந்து உருகும். அளவில்லாத அன்பு அவர் மீது தோன்றும் என்று என் தந்தை சொல்லிய படியே யாவும் நடந்தன. இனி நடக்க இருப்பது என்னவோ? என்று இராமனைப் பார்த்ததும் அனுமனுக்குத் தோன்றியதாக,

“துன்பினைத் துடைத்து, மாயத் தொல் வினை தன்னை நீக்கி

தென்புலத்து அன்றி, மீளா நெறி உய்க்கும் தேவரோ தாம்?

என்பு எனக்கு உருக்குகின்றது இவர்கின்றது அளவு இல் காதல்

அன்பினுக்கு அவதி இல்லை அடைவு என்கொல்? அறிதல் தேற்றேன்”

என்ற பாடல் வழி கம்பர் வெளிப்படுத்துகிறார் (Arivoli, 2004).

கிட்காந்த காண்டம் நட்புக் கோட் படலத்தில், அனுமன் சுக்கிரீவனிடம் இராமனைப் பார்த்ததும் காரணமில்லாமல் எனக்கு அன்பு தோன்றித் தன் உடம்பில் எலும்பும் இல்லாததுபோல் குழைந்து விட்டது என்பதை,

“அன்பு சான்று என உரைத்தனன் ஐய! என் ஆக்கை

என்பு தோன்றல உருகின எனின் பிறிது எவனோ?”

என்ற பாடல் அடையாளப்படுத்துகிறது (Arivoli, 2004). சுந்தர காண்டம் உருவாக்குவதற்கு முன்புள்ள காண்டங்களில் ராமனுக்கும் அனுமனுக்குமிடையே உள்ள நட்பை, தோழமையை, ஈர்ப்பை, குரு-சீடன் என்ற உறவை மிக ஆழமாகப் பதிய வைக்கிறார் கம்பர்.

சுந்தரகாண்டம்

கம்பராமாயணம் ஆறுகாண்டங்களுள் சுந்தரகாண்டம் அனுமனுக்காகக் கம்பனால் பாடப்பட்டது. இது வால்மீகி இராமாயணத்திலும் புகழ்பெற்ற ஐந்தாவது காண்டமாக அமைந்திருக்கிறது.

அனுமனின் அறிவுக் கூர்மையையும் வீரத்தையும் “கண்டனென் கற்பினுக்கு அணியைக் கண்களால்” என்று சொல்லின் செல்வனாக விளங்கும் சொல்வன்மையையும் பெருமையையும் சுந்தர காண்டம் விளக்குகிறது (Gopalakrishnamacharyar, 2006).

சுந்தர காண்டம் 14 படலங்களையும் 1296 பாடல்களையும் கொண்டது. சுந்தரகாண்டத்தில் சம்புமாலி வதைப்படலம், கிங்கரர் வதைப்படலம், பஞ்ச சேனாபதிகள் வதைப்படலம், அக்ககுமாரன் வதைப்படலம் என 4 வதைப்படலங்கள் உள்ளன. இந்தப் படலங்கள் அனுமனின் வீரத்தை வெளிப்படுத்துவதாகப் பாடப்பட்டுள்ளன. மற்றொன்று இந்த வதைகள் அனைத்தும் அனுமனுக்கு இராமன், சீதை மேலுள்ள பற்றால் நிகழ்ந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சம்புமாலி வதைப்படலம் அமைப்பு

சுந்தரகாண்டத்தில் முதன்மையான வதைப்படலமாகச் சம்புமாலி வதைப்படலத்தைக் கம்பர் அறிமுகம் செய்கிறார். இப்படலம் 14 நிகழ்வுகளாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டு 51 பாடல்களில் பாடப்பட்டுள்ளன.

வ. எண்	நிகழ்வு	பாடல் எண்ணிக்கை
1	“அனுமனைப் பிணித்து வரச் சம்புமாலியை இராவணன் ஏவுதல்	1
2	இராவணனின் தலைமை அமைச்சன் பிரகத்தனின் மகனாகிய சம்புமாலி போருக்குப் புறப்படுதல்	1
3	சம்புமாலியுடன் சென்ற படைகள்	1
4	தோரணவாயில் மேல் ஏறி அனுமன் ஆர்த்தல்	12
5	அனுமனை அணுகமுடியாது அரக்க வீரர்கள் தவித்தல்	4
6	சம்புமாலி அணிவகுத்துவர அனுமன் போருக்கு அமைந்து நின்றல்	1
7	அரக்கர்கள் படை விட, அனுமன் கடும்போர் செய்தல்	2
8	சம்புமாலி சீற்றமுற்றுப் போருக்கு விரைந்து செல்லுதல்	19
9	தனித்து நின்ற சம்புமாலியிடம் அனுமன் இரக்கமுற்றுப் பேசுதல்	2
10	சம்புமாலி சினந்து போரிட அனுமன் எழுவால் தடுத்தல்	1
11	அனுமன் கைஎழுவைச் சம்புமாலி அறுத்து வீழ்த்தல்	2
12	சம்புமாலியை அனுமன் கொல்லுதல்	1
13	காவல் தேவர் இராவணனிடம் இறந்த செய்தி சொல்லுதல்	3
14	அனுமனைப் பிடிக்க எழுந்த இராவணனிடம் படைத்தலைவர் பேசுதல்	1

போன்ற நிகழ்வுகளைக் கோர்வையாகப் பாடல்களில் செதுக்கியிருக்கிறார் (Kambar, 1976). போர்ச்சூழலைக் கவிதையில் கட்டமைத்த விதம் முக்கியத்துவமானதாகும்.

இராவணன் ஆணை

கிங்கரர் வதைக்குப் பிறகு சம்புமாலியை இராவணன் அனுமனிடம் அனுப்புகிறான். அப்போது, சம்புமாலி “என் மனம் சினம் தணித்தி என்றான்” (Kambar, 1976). என் மனத்தில் உள்ள கோபத்தை ஆற்றுவாய் எனப் பணித்தான். இவ்வாறு சம்புமாலி போருக்குப் புறப்படும்போது, “அரக்கர்கள் பலர் இருக்க, என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தாய், எனக்குப் பெருமை, என்னைவிட உயர்ந்தவர் யார் உளர்” என்றான் சம்புமாலி (Kambar, 1976). இதனைக் கம்பன், “இலங்கை வேந்தன் போர்ச்சினம் போவது ஒப்பான் போயினன்” என்கிறான் (Kambar, 1976). மேலும், சம்புமாலி இலங்கை அரசனான இராவணனது போரில் மூண்டு எழும் கோபமே ஓர் உருவெடுத்தல் போவது போன்று சென்றான் என்கிறார் கம்பர்.

சம்புமாலியுடன் சேனைகள்

சம்புமாலி போருக்குச் செல்லும்போது தனக்குரிய சேனைகள், மன்னனுக்குரிய சேனைகள், தமது தகப்பனுடைய வாள்படை சேனைகள், நட்பு சேனைகள், காவலாக வந்த சேனைகள் ஆகிய அனைத்தும் சென்றன. பின் அவனைச் சூழ்ந்து யானைப் படைகளும் தேர்ப் படைகளும் பவனி வருகின்றன.

நிலையத்தேர், நேமித்தேர், கொடித்தோர், தடந்தேர் போன்ற தனித்தனித் தேர்ப்படைகள், இதனைத் தொடர்ந்து பகைவர்களுக்குக் கூற்றுவனாக வந்து உயிர் பறிக்கும் குதிரைப் படைகளும் ஆண் புலிகளைப் போன்ற காலாட்படைகளும் பவனி வருகின்றன.

பெரிய தண்டாயுதம், உலக்கை, கூர்மையான வாளாயுதம், ஒளிவீசுகின்ற எரியிரும்புப் படை, வச்சிராயுதம், அங்குசம், அராவிக் கூறாக்கப்பட்ட வேலாயுதங்கள், நெருப்பின் சுவாலையையுடைய சக்கரம், வில், தண்டாயுதம், இரும்புத் தண்டுகள், யமனுக்குரிய கயிற்றின் வடிவான ஆயுதங்கள், இரும்பு நெருஞ்சி முட்படைகள், பெரிய மரங்கள், வளையங்கள், கொடிய அம்புகள், கூர்மையான வேல்கள், எறியீட்டிகள், இரும்புத்தடிகள், கழுக்கள் ஆகியவை குத்திக் கிழித்ததால் மேகங்கள் சொரிந்த நீர்ப்பொழிவு போல கொடிகள் விளங்கின.

வாத்தியங்கள் ஒலிக்க, சங்குகள் முழங்க, தேர்ச்சக்கரங்கள் ஒலி எழுப்ப, குதிரை கனைப்ப, யானை பிளிற, படைகளின் ஒலி வானில் உள்ள தேவர்கள் பேசும் வார்த்தைகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதபடி நீக்கி விடுகிறது என்கிறார் கம்பர். இதனை, “வின்தோய் ஒல்லி வானில்தேவர் உரைதெரிவு ஒழிக்க மன்னோ” என்ற பாடலடி வெளிப்படுத்துகிறது (Kambar, 1976).

சம்புமாலியின் படைஎழுப்பும் ஒலியும் புழுதியும் பொன்னுலகமான இலங்கையைச் சுவர்க்கலோகம் போல விளங்கச் செய்தன என்கிறார் கம்பர்.

சம்புமாலியின் பெரிய தேரைச் சூழ்ந்து பெரிய தேர்ப்படைகள் பத்தாயிரம், யானைப்படைகள் இருபதினாயிரம், குதிரைப்படைகள் நாற்பதினாயிரம், காலாட்படைகள் எண்பதினாயிரம் என சேனையின் தொகுதிகள், 4 வகைப் படைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லியவர், ஒவ்வொரு படை குறித்தும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடுவதும் புதுமையாக இருக்கிறது. தனுர் வேதத்திற்குரியவர்கள், வித்தையில் வல்லவர்கள், அவர்களது வீரத்தைக் கண்காட்டும், வலிமையான தோள், வீரக்குடிப் பிறப்பு, அம்பறாத்தூணி கட்டிய முதுகு, மார்பில் கவசம் அணிந்தவர்கள் தேர்வீரர்கள் என்கிறார்.

ஆண்யானை செலுத்தும் வீரர் ஐராவதம் செலுத்தும் இந்திரனுக்குச் சமமானவர்கள். போர்த்தொழிலில் வல்லவர்கள், நிருதி என்ற பெண்காவல் தெய்வத்தின் வழியில் பிறந்தவர்கள், நெருப்பு போன்ற கண்களுடையவர்கள், சூரியனைப் போன்ற உடலுடையவர்கள் யானைப்படை வீரர்கள்.

18 வகைப்பட்ட சாரியைகளை அறிந்தவர்கள், திசையறிந்தவர்கள் குதிரைப்படை வீரர்கள் என்கிறார் கம்பர். இவ்வாறு படைகள் சூழ சம்புமாலி அனுமனை நோக்கிச் செல்கிறான். இதனைக் கம்பன்,

“தன் நெடுங்கண்கள் காந்த, தாழ் பெருங்கவசம் மார்பில்

மின்னிட வெயிலும் வீச வில்இடும் எயிற்று வீரன்”

என்ற பாடலடிகள் வழி வெளிப்படுத்துகிறார் (Kambar, 1976).

தோரணவாயில் - அனுமன்

அசுரர்களைக் கொல்லும் ஆவேசத்துடன் அசோகவனத்துள் நின்ற அனுமன் மேலும் என்னுடன் போரிட யாரும் வரவில்லையே என்று தோரணவாயின் மீது ஏறி நின்று ஆர்ப்பரிக்கிறான். இதனைக் கம்பன், “வந்திலர் அரக்கர் என்னும் மனத்தினன்” என்கிறார் (Kambar, 1976). இராவணன் இந்திரனிடம் கவர்ந்து வந்து அசோகவனத்தில் வைத்த வாயிலின் மேல்தான் அனுமன் ஏறிநின்று ஆர்ப்பரிக்கின்றான் என்பது குறிப்பிடத்தக்க செய்தியாகும். வாயிலில் ஏறிநிற்கும் காட்சியை,

“ஆழியின் நடுவண் தோன்றும் அருக்கனே அனையன் ஆனான்”

“வில் என இடிக்க விண்ணோர் நடுக்குற, வீரன் ஆர்த்தான்”

என்ற பாடல்களில் குறிப்பிடுகிறார் (Kambar, 1976). கர்ச்சனை செய்து ஆர்ப்பரிக்கிறான், எட்டுத்திக்கு யானைகள் மதக்களிப்பு நீங்கவும் யமன் மனம் சிதறவும் நட்சத்திரம் உதிர்ந்து விழவும் பூமி பிளந்து விழவும் அனுமன் தோளைத் தட்டினான் என்பதும் பாடற் செய்திகளாகும்.

அரக்கர் படைகள் அனுமனிடம் போருக்குப் போகமுடியாமல் தத்தளிக்கின்றனர். பாதையெங்கும் மலைபோல் குவிந்து கிடக்கும் பிணக்குவியல்கள், இரத்த ஆறு பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. சுற்றத்தார் பிணங்கள் மீது ஏறி இடறி வீழ்ந்து வழி தெரியாமல் திகைத்து நின்றார்கள் என்பதை, “எவ்வழிச் சேறும் என்றார், தமர் உடம்பு இடறி வீழ்வார்” என்ற பாடலடி வழிக் குறிப்பிடுகிறார் (Kambar, 1976).

சம்புமாலியின் படையணி வகுப்பு - அனுமன்

சம்புமாலி களத்தை அடைந்ததும் படைகளை மூன்று பக்கமாகப் பிரித்து அனுப்பத் திட்டமிடுகிறான். இரண்டுபக்கம் தனிப்படைகளும் எதிரில் ஒன்றுமாகச் செல்ல ஆணையிடுகிறான். சம்புமாலியும் விரைந்து அனுமனை நோக்கிச் செல்கிறான். அனுமன் தாம் விரும்பியது நடந்ததாக எண்ணி மகிழ்ந்ததை, “வேண்டியது எதிர்ந்தான் என்ன விங்கினன், விசயத் திண்தோள்” என்ற பாடலடி குறிப்பிடுகிறது (Kambar, 1976). சம்புமாலியின் அனைத்துச் சேனைகளுக்கும் எதிராக, தான் ஒருவனே முழுச் சேனையாக அமைந்தான் என்கிறார் கம்பர்.

“அனுமனின் நெற்றி - முன்னணிச் சேனை

அனுமனின் ரோமங்கள் - படைவீரர்கள்

அனுமனின் கைகள் - சேனைகள்

அனுமனின் நகம் - வாள்கள்

அனுமனின் வால் - பின்னணிச் சேனை”

என அனுமனுக்குக் கூட இருக்கும் சேனைகள் பற்றி மிக அழகாக வர்ணிக்கிறார் (Kambar, 1976). அரக்கர்கள் சினந்து அனுமன் மீது நாற்புறமும் சிதறும்படி ஆயுதங்கள் கொண்டு தாக்கினர்.

அனுமன் தமது கைகளால் அரக்கர்கள் எறிந்த ஆயுதங்களை உடைத்தெறிந்தான். பிறகு, பெருங்கோபங்கொண்டு அங்குகிடந்த இரும்புத்தடியை எடுத்துக் கொண்டு, அந்த எழுவால் அனைவரையும் அடித்துக் கொன்றான் என்பதை,

“இருந்தனன் எழுந்தனன் இழிந்தனன் உயர்ந்தனன்

திரிந்தனன் புரிந்தனன் எனநனி தெரியார்

விரிந்தவர் குவிந்தவர் விலங்கினர் கலந்தார்

பொருந்தினர் நெருங்கினர் களம்படப் புடைத்தான்”

என்ற பாடல் வழி அறியமுடிகிறது (Kambar, 1976). அனுமன் அரக்கர்களை எப்படி அடிக்கிறான் என்பதற்குக் கூட அரக்கர்கள் சிந்திப்பதற்கு இடந்தரவில்லை அனுமன் என்கிறார் கம்பர். அனுமன்

இடக்கையில் ஆயுதங்களை அழித்துத் தள்ளினான். வலக்கையில் போர் செய்தான். யானைகள் முறிபட்டு இறந்தன. தேர்கள் சிதைந்து போயின. குதிரைகள் கூட்டம் கீழே விழுந்து இறந்தன. அனுமன் இருகைகளாலும் விரைந்து போர்செய்த திறம் இந்தப் பாடலில் வெளிப்பட்டுள்ளது. யானைகள் போரில் இறந்ததை,

“இழந்தன நெடுங்கொடி இழந்தன இருங்கோடு

இழந்தன நெடுங்கரம் இழந்தன வியன்தாள்

இழந்தன முழங்குஒலி இழந்தன மதம்பாடு

இழந்தன பெருங்கதம் இருங்கவுள் யானை”

என்ற பாடல் வழி அடையாளப்படுத்துகிறார் கம்பர் (Kambar, 1976)

தேர்ப்படைகள் உடைந்து போயின. தேர்களின் பல உறுப்புகள் உடைந்ததைக் கம்பர் வெளிப்படுத்துகிறார். குதிரைப் படைகளும் அழிந்து போயின. காலாட்படை வீரர்களும் அடிபட்டு ஓடிவிட்டனர். நான்கு வகைப்படைகளையும் அந்தந்தப் படைகளைக் கொண்டே அனுமன் அழித்தான் என்பதைக் கம்பர்,

“கரிகொடு கரிகளைக் களப்படப் புடைத்தான்

பரிகொடு பரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான்

வரிசிலை வயவரை வயவரின் மடித்தான்

நிரைமணித் தேர்களைத் தேர்களின் நெறித்தான்”

என்று அழகாகக் கவித்துப்படுத்துகிறார் (Kambar, 1976)

முனைகளும் இரத்தமும் கொதிக்கின்ற குழம்பு போலாகிக் குழைச் சேறாகிவிட, யானைகள் அதில் அழுந்திப்போக, அரக்கர்களைக் காலும் தலையுமாகச் சிதைந்து விழ அழித்தான் அனுமன். அரக்கர்களைப் பூமியோடு பூமியாய் அழுந்த மிதித்து அழித்தான் என்பதைக் கம்பர், “உயிரொடும் நிலத்தொடும் துகைத்தான்” என்கிறார் (Kambar, 1976).

தன்னை அறப்ப் குரங்கு என்று சொல்லிச் சிரித்தப் படைவீரர்களைத் தேடித்தேடி வீரர் தலைதோறும் நடந்து சென்று அழித்தான் அனுமன் என்பதை, “நகை நெடும்படைதொறும் தலைதொறும் நடந்தான்” என்ற பாடலடியில் குறிப்பிடுகிறார் (Kambar, 1976). குதிரையின் முதுகில் ஏறியும் வீரர் மார்பில் மிதித்தும் யானைகளையும் இடிபோல் குதித்து அழித்தான் அனுமன். தம் மனம்போன போக்கில் அரக்கர்களை அழித்தான். கண்ணுக்கு எதிரிலும் மனத்திலுமாக ஒவ்வொரு இடமாகவும் கலந்து விளங்கினான். ஒரு கையால் தேர் பூட்டியக் குதிரைக் கூட்டங்களை அடித்துத் தரையில் தேய்த்தான். மற்றொரு கையால் யானையை உயிர் சிந்தப் பிழிந்து கொன்றான்.

அரக்கர்கள் இறந்து போன இரத்த வெள்ளத்தில் ஆயுதங்கள் மிதந்து போயின. இதில் யானை இரத்தக் கடலின் இடையில் போய்ப் புகுந்தன. அனுமன் எழு என்னும் கருவியால் அரக்கர்களின் தலைகளைத் துண்டு துண்டாக்கினான். அவை தட்டு முட்டுப் பொருள் போல அங்குமிங்குமாகச் சிதறிக் கிடந்தன.

சம்புமாலி - சினம் - போர்

படைகள் அழிக்கப்பட்டு கோபத்தோடு தனியாக நிற்கிறான் சம்புமாலி. இரத்த ஆறு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் போர்க்களத்தில் அனுமனை நோக்கி விரைந்து செல்கிறான். இவனைக் கம்பன் “அளியன்” என்கிறார் (Kambar, 1976). பாவம் இரங்கத்தக்கவன் என்கிறார். இந்த இடம் சுந்தரகாண்டத்தில் அனுமனுக்கு முக்கியமானது இராமபிரான் எப்படி பகைவனுக்கு அருள்காட்டினானே அதேபோல் அனுமனும் சம்புமாலியிடம் இரக்கமுற்றுப் பேசுவதைக் கம்பர்,

“ஏதி ஒன்றால் தேரும் அஃதால் எளியோர்
 உயிர்கோடல்
 நீதி அன்றால் உடன் வந்தாரைக் காக்கும்
 நிலை இல்லாய்
 சாதி அன்றேல் பிறிது என் செய்தி? அவர்பின்
 தனிநின்றாய்
 போதி என்றான் பூத்த மரம்போல் புண்ணால்
 பொலிகின்றான்”

என்ற பாடலில் வெளிப்படுத்துகிறார் (Kambar, 1976). பூத்து விளங்குகின்ற மரத்தைப் போல, உடல் முழுவதும் புண்களால் நிறையப் பெற்று விளங்குபவனான அனுமன் சம்புமாலியை நோக்கி, “உன்னிடமுள்ள ஆய்தம் ஒன்று, தேரும் ஒன்று, உன்னுடன் போருக்கு வந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் வலிமை இல்லாத நீ, அவர்கள் இறந்தப் பிறகு தனியனானாய், நீ இப்போது இறப்பது நிச்சயம், இல்லையெனில் வேறென்ன செய்யப் போகிறாய், எளியோர் உயிரைக் கொல்லுதல் நீதிக்கு ஏற்றதல்ல. அதனால் திரும்பச் செல்” என்கிறான் அனுமன் (Kambar, 1976). இதுகேட்ட சம்புமாலி திகைக்கிறான். “என்னைப் போரில் இறக்கும் எளியவன் என நினைத்துவிட்டாய்” என்று (கம்பராமாயணம், 1976) கூறி ஒன்று, பத்து, நூறு, நூறாயிரம் என அனுமன் மீது அம்புகளைத் தொடுக்கலாயினான். உடனே அனுமன், “நீ வில்லைக் கைக்கொண்டாலும், ஆயுதமின்றி வெறும் கைகளோடு திரிகின்றவர்களை எளிதில் வெல்வது அரிதாகுமா?” எனக்கூறி, அம்புகளைத் தமது கையிலுள்ள எழு என்னும் ஆயுதத்தால் சிதறடித்தான் (Kambar, 1976).

சம்புமாலி தமது அம்புகளால் அனுமனின் எழுவை அறுத்துத் தள்ளுகிறான். அனுமனுக்குக் கோபம் எழுந்தது.

அனுமன் அம்புகளை உடைத்தெறிந்துவிட்டுத் தேவர்கள் ஆர்ப்பரிக்கச் சம்புமாலியின் தேரில் புகுந்து வில்லுடைத்து, அவனது தலை தரையில் விழுமாறு அவனது கழுத்தில் மாட்டி இழுத்துக் கொன்றான். அவனது தேரையும் பாகனையும் குதிரையையும் காலால் மிதித்து அழித்தான். பிறகு, வாயில் தோரணம் மீது ஏறி நின்றான். அரக்கர் படையினர் அஞ்சி இந்நிகழ்வை, இராவணனிடம் சொல்ல விரைந்து ஓடினர். அப்போது, இலங்கை நகரம் நிலைகுலைந்ததை,

“பரிந்து புலம்பும் மகளிர் காண, கணவர் பிணம் பற்றி
 விரிந்த குருதிப் பேராறு ஈர்த்து மனைகள் தொறும்
 இரிந்தது இலங்கை, எழுந்தது அழுகை
 இன்று இங்கு இவனாலே
 சரிந்தது அரக்கர் வலி என்று எண்ணி
 அறமும் தளிர்ந்தலால்”

என்ற பாடல் வழி கம்பர் பதிவு செய்கிறார் (Kambar, 1976).

பரந்த இரத்த வெள்ளமாகிய பெரிய ஆறு, தம் கணவர் இறந்தமையால் இரங்கிப் புலம்பும் பெண்கள் காணுமாறு, அவரவர் கணவர்களுடைய பிணங்களைப் பிடித்து இழுத்து வந்து அவரவர் வீடுகள் தோறும் கொண்டு வந்து வீச, இலங்கை நகரம் நிலைகுலைந்து அலைந்தது. அழுகைக் குரல் எங்கும் மேலோங்கியது. இன்றைய தினம் இலங்கையில் இந்தக் குரங்கினால் அரக்கர்களுடைய வலிமை அழிந்தது என நினைத்து அறக்கடவுளும் மனம்களித்து மகிழ்ந்தது என்கிறார் கம்பர்.

காவல்தேவர் சம்புமாலி இறந்த செய்தி சொல்ல வாயெழாமல் விக்கி விக்கித் தவித்து அஞ்சி நடுங்கினர். இதுகண்ட இராவணன், “நடுங்காதீர்” எனக்கூற, காவல்தேவர், “அரக்கர் அனைவரும் இறந்தனர் (Kambar, 1976). சம்புமாலி இறந்தான். இவர்களைக் கொன்றது ஒரே ஒரு குரங்குதான்” என்று கூறினர் (Kambar, 1976). இதனைக் கம்பர்,

“ஐய நமர் எல்லாம் உக்கார்

சம்புமாலி உலந்தான், ஒன்றே குரங்கு”

என்று தமது பாடல் வழி குறிப்பிடுகிறார் (Kambar, 1976).

சம்புமாலி இறந்ததைக் கேட்டு இராவணன் கோபமுடன், நானே பிடித்து வருகிறேன் எனக்கொதித்து எழ, ஐந்து படைத்தலைவர்களான விருபாட்சன், யூபாட்சன், துர்த்தரன், பிரகசன், பாசகர்ணன் ஆகியவர்கள் பேசலாயினர். இந்தப் படலத்தை அடுத்துப் பஞ்ச சேனாபதிகள் வதைப்படலம் தொடங்குகிறது.

முடிவுரை

கம்பராமாயணத்தில் சுந்தர காண்டம் அனுமனின் பெருமையை நிலைநாட்டுவதற்காகக் கம்பனால் தனித்தன்மையுடன் உருவாக்கப்பட்ட காண்டம். அனுமனுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதும் ஆய்வுக்குரியதாக இருக்கிறது. சுந்தர காண்டம் முழுமையும் வாசிக்கிறபோது இதற்கான விடையைக் கண்டறிய வாய்ப்பிருக்கிறது. சம்புமாலி வதைப்படலம் முழுவதும் அனுமனின் கோபமுற்ற வீரம் வெளிப்படுகிறது. அரக்கர் அழிவை இவ்வளவு துன்பியலாகக் கம்பன் பாடலாக்கிக் காட்டுவது வியப்பளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. பிற வதைப்படலங்களில் இல்லாத இரக்கமுற்று மொழிதல் பண்பு சம்புமாலி வதைப்படலத்தில் வெளிப்படுகிறது. இராமனின் பக்தனாக இருக்கக்கூடிய அனுமன் பலசாலியாக இருக்கிறான். இராமன் அதைவிடப் பலம் பொருந்தியவன் என்பதைக் காட்டுவதற்காகக் கம்பன் அனுமனின் வீரத்தை அடையாளப்படுத்தினாரா? என்பது கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சுந்தர காண்டத்தில் நான்கு வதைப்படலங்களும் அனுமனின் வீரத்தை வெளிப்படுத்தத் திட்டமிட்டுக் கம்பனால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராவணன் அனுமனைச் சந்திப்பதற்கு முன்பாகவே, அவனைப் பற்றிய அறிதல் பலமானதாக இருக்கிறது. இராவணனுக்கு இலங்கை அழிவின் எச்சரிக்கையை அனுமன் வாயிலாகத் தெரிவிக்கக் கம்பன் சுந்தரகாண்டத்தை இயற்றியிருக்கலாம் எனக்கருத இடமுண்டு. இராமாயணம் என்ற பெருங்கதையாடல் உருவாக்கத்திற்குப் பின்பு அனுமனுக்குக் கோயில் எழுப்பப்பட்ட கதையுமுண்டு. கம்பனைத் திரும்பத் திரும்ப வாசிப்பதன் வாயிலாக மொழி தன்னை புதுப்பித்துக் கொண்டே வருகிறது.

References

- Abdul Rahman, (2015) Kambanin Arasiyal Kotpadu, National Publisher, Chennai, India.
- Arivoli, A., (2004) Kambanil kalantha nadhikal, Vanathi Pathippagam, Chennai, India.
- Gopalakrishnamacharyar, V, M., (2006) Kambaramayanam Moolamum Uraiyum, Uma Pathippagam, Chennai, India.
- Kambar, (1976) Kamba Ramayanam Ramavataram, Kamban kazhaga veliyedu, Chennai, India.
- Manickanar, Va, Suba., (2007) Kambar, Tamil Nilaiyam, Chennai, India.
- Nanjil Nadan, (2013) Kambanin Ambarathuni, Uma Pathippagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License